

Håkan Lans: Tal i Svea Hovrätt

Talare

Håkan Lans
Uppfinnare

Datum

30 september 2010

Plats

Stockholm

Omständigheter

Tolv år av mitt liv har blivit förstört på grund av dessa rättegångar och mina egna advokaters svek, sade Håkan Lans som en inledning till sitt skrivna tal.

Dokumentet är det förberedda skriftliga anförandet som han hade framför sig när han lade fram sin sak för hovrätten.

1. Allmänt om icke amerikanska patentägares behandling i USA

Förklarande bakgrund till varför mitt mål inte är unikt i sitt slag, men sällsynt till sin omfattning, framgår av EU rapporten ”Enforcing small firms’ patent rights” från år 2000 och som refereras i inlagan till Svea Hovrätt under punkten 6.3.5.3.

Rapporten är gjord av ett stort antal professorer och europeiska patentexperter varför man måste tillmäta rapporten stor trovärdighet. Rapporten handlar till stor del om amerikanska domstolars protektionistiska tendenser avseende det internationella patentsystemet.

På sidan 10 i rapporten står; ”This tendency is at its worst in the United States, where it is reinforced by the built-in bias against non-local (not just foreign) patentees which results from the jury system for patent cases in the District Courts. This amounts to a serious level of protectionism against foreign high-tech firms”.

På sidan 41 i rapporten står; ”This means that no European firm stands much chance of getting a foothold in the U.S. market for its invention unless it has enough resources to survive the District Court stage and go on to the Appeal Court”.

Det är således väl känt att utländska patentinnehavare har mycket svårt att få en objektiv och rättvis behandling i USA.

Har bevisprövningen inte gjorts korrekt i District Court så är det små möjligheter att få upprättelse i Appeal Court. Svea Hovrätts beslut om Sverige skall fastställa amerikanska domar avseende patenttvister kommer att få avgörande principiell betydelse för möjligheterna och viljan att försvara satsningar på forskning och utveckling.

2. Min egen tvist i USA.

Upprinnelsen till den amerikanska rättstvisten är att den svenska advokatbyrån Delphi tillsammans med deras amerikanska kollegor på advokatbyrån AMS erbjöd sig att kräva in licensavgifter på ett patent som ägs av och är registrerat på Håkan Lans.

Trots att ett stort antal företag tecknat licenser resulterade de amerikanska advokaternas agerande i en domstolsprocess som skulle handla om patentintrång men som i stället kom att handla om det var Håkan Lans eller Uniboard AB som var ägare till patenten – och där jag under mer än 5 år nekades att få vittna och framföra mina åsikter.

3. Vem är registrerad ägare av patentet?

I ett amerikanskt domstolsbeslut daterat den 23 juni, 2005 skriver domaren:

”... Gateway subsequently filed a motion for summary judgment arguing that Lans was not the registered owner of the patent, and thus lacked standing to sue” (se bifogat dokument “226.pdf” sidan 2 som omnämns under punkten 6.3.3.1).

Domaren fortsätter; “... the Court is troubled by the fact that Lans continued to claim that he was the registered owner of the patent even after the transfer to Uniboard was revealed”. (Se sidan 8 punkt 23).

Det är absolut klart att domaren påstår att Håkan Lans inte är den registrerade ägaren – men kan domaren ha missförstått, eller finns det någon annan förklaring?

Mina nuvarande amerikanska advokater, som jag haft sedan 2001, tillhör byrån Pillsbury Winthrop LLP. De begär i en inlägga till domstolen som är daterad den

10 augusti 2005 att domaren skall göra en "juridical notice" att Håkan Lans de facto är den registrerade ägaren (se överklagan till Svea Hovrätt punkten 6.3.3.2 eller Pacer dokument "239-1.pdf" sidan 4) där det står:

"In fact, Dr. Lans testified correctly in that he is still the registered owner of the '986 patent in the United States Patent and Trademark Office (PTO). The Court may take juridical notice of any fact that can easily be easily referenced by public records, including records from the PTO Plaintiffs Håkan Lans and Uniboard Aktiebolag requests that the Court take Juridical notice of the fact that no assignment of the '986 patent has been recorded with the PTO and that Håkan Lans is still the registered of that patent".

Den amerikanska domaren nekar att införa en "juridical notice" med motiveringen; "Plaintiffs' contention that the 986 patent is registered to Hakan Lans is a fact subject to reasonable dispute" (se överklagan till Svea Hovrätt punkten 6.3.3.2 eller Pacer dokument "250.pdf").

Vem som är registrerad ägare är "binär information" som antingen är rätt eller fel och det tar bara några minuter att fastställa vad som är korrekt vilket innebär att det kan inte vara "subject to reasonable dispute".

Bifogat till begäran är registerutdraget från Amerikanska Patentverket (USPTO) vilket finns hos USPTO register som också är tillgängligt på internet (se "100502 USPTO registerutdrag 4,303,986.pdf").

Det är absolut fel att påstå att patentet vid något tillfälle omregistrerats till Uniboard AB eftersom adressen som finns i det senaste registerutdraget som är daterat 1 december 1981 är den adress som jag hade fram till december 1982 och Uniboard AB finns överhuvudtaget inte omnämnt.

Vid den tidpunkt när uppgifterna lämnades till det amerikanska patentverket hade jag inte ens kännedom om företaget eller namnet Uniboard AB och därför kan misstag helt uteslutas.

4. Varken Håkan Lans eller Uniboard AB bestämde vem som förde talan.

I en inlägga till Nacka Tingsrätt daterad den 6 maj 2008 skriver Gateway "Uniboards beslut att väcka talan mot Gateway Inc. i november 1999 är en

medveten handling som Uniboard har beslutat företa utan tvång”. Gateways påstående stämmer inte med redovisade fakta och bevis.

I överklagan till Svea Hovrätt under punkten 6.3.1.3 och bilaga 2 står; ”Att advokaterna kände till att Lans själv inte ville vara kärande i några processer framgår bl.a. av ett brev från Mastriani till Lans den 20 mars 1996 (bilaga 2).

Där säger Mastriani: ”I understand from Tal that you do not have an interest in personally initiating litigation against infringers of your patent”.

Med advokaterna menas de advokater från AMS och Delphi som skulle företrätt mig fram till 2001.

I brevet står också; ”The second option would be for you to assign a partial interest in the patent to an existing company...”. (Pacer 205-3).

Jag ville i första hand att patentet skulle överföras till ett separat bolag där jag inte deltog och i andra hand att det skulle överföras till Uniboard. Syftet var – vilket framgår av avtalet med AMS/Delphi – att minimera mitt engagemang och risk.

Av punkten 6.3.1.5 I inlagan till Svea Hovrätt framgår att de två advokatbyråerna AMS och Delphi som skulle företräda mig träffades i juni 1997 för att bland annat diskutera om stämningen skulle ske i mitt namn (vilket jag motsatt mig) eller i mitt företag Uniboards namn.

Advokaterna beslutade att inte följa mina instruktioner om att patentet skulle överföras till Uniboard.

Därmed gäller fortfarande den ursprungliga registreringen hos amerikanska patentverket och det senaste avtalet mellan Håkan Lans och Uniboard som är daterat den 27 oktober 1989 innebärande att jag personligen är ägare till patenten.

Den första stämningen gjordes i mitt namn vilket var korrekt även om det var mot min vilja och kännedom att patentet inte omregistrerats till Uniboard.

Det skall noteras att det var först den 9 juli 2002 som jag fick en skriftlig

bekräftelse på vad advokaterna beslutat i juli 1997.

I december 1999 – två år senare – ombads jag att godkänna en ny process, men denna gång i Uniboard ABs namn.

Jag svarade omgående den 18 december, 1999; ”Can you get a guaranty from Judge Penn that it is correct that Uniboard AB owns the patent and that I am now free to sign such document. I don’t like to do something I believe – as a non-legal expert – is wrong”.

Det har senare upptäckts att även stämningen i Uniboard ABs namn gjordes innan jag ombads att godkänna stämningen, vilket jag således protesterade mot.

Den amerikanska domaren beslutade senare för det första att Lans och Uniboard AB skulle vara solidariskt ansvariga för att stämningarna mot Gateway med motiveringen att de gjordes i fel namn.

Vidare beslutade domaren att advokaterna inte var ansvariga och inte ens medansvariga för de handlingar som de gjort på eget bevåg och utan min kännedom.

5. Vem äger patentet?

I oktober 1989 upprättades tre versioner av avtal mellan Håkan Lans och Uniboard AB. Innehållet i avtalet har efter rekommendation av olika advokater reviderats vid två tillfällen.

Den senaste – nu gällande versionen – av avtalet är daterad den 27 oktober 1989 upprättades på rekommendation av min tyske advokat Dr. Pietzker (avtalet är också benämnt Förtydligandeavtalet).

I avtalet står; ”Håkan Lans skall äga patentet men det är önskvärt att vid en senare tidpunkt överlåta patentet till Uniboard AB”.

Efter detta datum finns inga avtal mellan Håkan Lans och Uniboard AB varför det är detta avtal som gäller. I avtalet står att det ersätter ett tidigare avtal som är daterat den 19 oktober 1989. Avtalets äkthet styrks av en amerikansk expertundersökning som utfärdat ett rättsutlåtande.

6. Varför nekades jag vittna i den amerikanska domstolen innan den första domen?

Jag begärde flera gånger från 1999 och framåt att få vittna i den amerikanska domstolen för att klargöra vem som ägde patenten men under mer än 5 år nekades jag få vittna och framföra mina åsikter vilket är väl dokumenterat.

Ett exempel är ett e-brev från den amerikanska advokatfirman AMS – som företrädde mig till 2001 – med följande besked:

”I informed Judge Penn at the hearing that Hakan has always been prepared to testify and desperately wants to testify about the ownership issue in order to demonstrate his credibility to the judge. The judge has indicated no interest in hearing testimony from Hakan” (Svea Hovrätt punkten 6.3.4.1).

Korrektheten av detta besked har bekräftats den 27 januari 2005 under ed av Mr. Mastriani det vill säga den advokat som skickade e-brevet (vittnesmålet finns i ett rättsprotokoll som signerats av en amerikansk Notarie Publicus Pacer 200.pdf).

Den 6 februari, 2001 får jag ett e-brev från de amerikanska advokaterna AMS med följande besked:

“As we explained in previous correspondence, there is absolutely no opportunity for you or any other witness to say anything at the oral arguments. The judges will not question anyone other than the attorneys making the oral argument”.

E-brevet avslutas med följande mening:

“Therefore, you and anyone from the Swedish Embassy may attend the arguments solely as spectators. Please keep in mind that any attempt to speak by you will be in contempt of court and will result in your being removed by the court bailiffs from the courtroom”.

Först efter mer än 5 år och efter kommunikation och möten mellan amerikanska justitiedepartementet och svenska regeringen samt påstötningar

från EU-parlamentet (Svea Hovrätt punkten 6.3.4.1 och bilagorna 7 – 8) rörande det sätt på vilket målen handlades tilläts jag framträda i processen.

Av breven framgår att svenska regeringen begärde att en åklagare skulle utreda omständigheterna men domaren avslog och skrev i sitt beslut:

“... the Court is troubled by the fact that Lans continued to claim that he was the registered owner of the patent even after the transfer to Uniboard was revealed”. Jag vidhåller att jag är den registrerade ägaren till patenten och det varken finns eller har funnits några uppgifter som ens nämner Uniboard AB i några patentregister.

7. Åtgärder för att söka framföra rätt information.

I en amerikansk rättsprocess är grundprincipen att parterna skall svara för sina egna rättegångskostnader. Om exempelvis en part avsiktligt lämnat felaktiga uppgifter eller slarvat kan domstolen i undantagsfall döma att denna part skall betala motpartens rättegångskostnader.

I detta fall har den amerikanska domaren gjort ett undantag och dömt att jag och Uniboard skall betala motpartskostnaderna.

Till saken hör att jag på fann den amerikanska rättsprocessen så märklig att jag redan den 3 september 1999 det vill säga innan några domstolsbeslut hade fattats tillskrev Rikspolischefen och informerade om märkligheterna.

I brevet skriver jag bland annat:

”Det märkliga är att jag nu även tvingas att redogöra för hela flyg och sjöledningssystemet som inte har någonting med färggrafikpatenten att göra och som dessutom tillhör ett annat bolag (GP&C Systems International AB). Man begär att få kopior på alla avtal rörande detta system och dessutom namn och adress till ansvariga personer.”

Såväl före men framförallt efter brevet hade jag en fortlöpande dialog med svenska myndigheter vilket framgår av flera dokument som lämnats till Svea Hovrätt.

Jag har därefter vid åtskilliga tillfällen kontrollerat med amerikanska patentverket att Håkan Lans är den ende registrerade ägaren till färggrafikpatentet.

Jag vill inte uttala några slutsatser men händelserna stämmer till eftertanke.

Utöver detta fanns det inte mycket jag kunde göra förutom att begära att få vittna och berätta min version.

Idag är det första gången som jag berättar min version. En berättigad fråga som jag ofta får och som är av stor principiell betydelse är om mindre svenska patentinnehavare överhuvudtaget skall ta risken att försvara sina patenträttigheter.

8. Förlikningsförslag från Gateway och de amerikanska advokaterna.

En möjlig förklaring till den märkliga amerikanska rättsprocessen kan vara det navigationssystem som jag lett utvecklingen av och vars patent resulterat i världsstandard för flyg och sjöfart.

Den 22 augusti 2001 får jag ett e-brev där det star:

”I am pleased to attach the agreement that was achieved, largely by Lou, with Gateway, our principal opponent in the quest for costs and fees. Because of Mr. Richey’s position that he does not consider there to be an agreement until signed by you, I urge you to fax me your signatures overnight and the executed copy by overnight delivery.”

Till e-brevet bifogades ett avtal där det star:

“Lans Uniboard Patents” shall mean all letters patent that have ever been owned and/or controlled by Lans/Uniboard through the effective date hereof, including without limitation the ‘986 Patent, or any patents which may be owned and/or controlled by Lans/Uniboard in the future ...”

Då jag misstänkte att förlikningsförslaget syftade till att Gateway skulle komma över rättigheter att använda och underlicensiera navigationssystemet lade jag till ”that are related to computer graphics”, vilket begränsade avtalet till

tvistefrågan.

Men med detta väsentliga men korta tillägg förkastade Gateway sitt eget förlikningsförslag.

I ett amerikanskt förhör under ed har min dåvarande advokat Mastriani bekräftat mina misstankar att han och hans kollega tillsammans med Gateway försökte förlika den amerikanska rättsprocessen rörande färggrafik genom att ge Gateway rätten att använda och underlicensiera det navigationssystem jag lett utvecklingen av (se förhørsprotokollet "Pacer 200.pdf" sidan 197 och framåt).

I förhørsprotokollet står:

"Now, at the time that Mr. Schaumberg recommended to Doctor Lans that he sign this agreement, you were aware of the global positioning, or STDMA patent, correct?" (sidan 198 rad 13).

Mr. Mastriani bekräftar att detta är korrekt. På sidan 199 rad 8 säger Mr. Mastriani:

"So it was our view that this was a very good deal with — for Mr. Lans".

Sidan 199 rad 15:

"And Gateway not only included Gateway as having the right to license under the STDMA patent, but anyone with, that Gateway had more than 10 percent of their shares? Mastriani bekräftar; "That's correct".

Det skall noteras att navigationssystemet har fått diplom från EU-kommissionen och Europapatentverket för att vara en av Europas mest betydelsefulla innovationer (se bifogade "070611 European Inventor of the Year.pdf").

Av prismotiveringen framgår att EU satsat 200 miljoner EURO – vilket motsvarar i storleksordningen 2000 manår – för att validera och standardisera den patenterade STDMA teknologin.

Det föreslagna förlikningsförslaget innebar således att Gateway i praktiken

skulle få rätten att skörda frukterna av 2000 manårs av europeiskt forsknings- och utvecklingsarbete.

9. Gateway Europé BV är likviderad, vem är min motpart i Svea Hovrätt?

Den 29 juni 2007 begär det amerikanska företaget Gateway Inc att Nacka Tingsrätt skall fastställa att Håkan Lans och Uniboard solidariskt skall ersätta Gateway Inc. i enlighet med det amerikanska domstolsbeslutet.

Den 16 januari 2008 meddelar Gateway Inc. Nacka Tingsrätt att ”Gateway har per den 15 januari 2008 överlåtit de i målet aktuella fodringsrätterna – tvisteföremålet – till Gateway Europe” och ”Svaranden har därmed fortsättningsvis ett i Nederländerna verksamt bolag som motpart. För bolag med säte i Nederländerna, föreligger ingen skyldighet att ställa säkerhet för rättegångskostnader”.

Som lekman undrar jag om det är korrekt att det är Gateway Europe B.V. som är motpart i Svea Hovrätt?

Enligt uppgifter från det nederländska bolagsregistret har Gateway Europe B.V. (file number 34202324) avslutat sina aktiviteter den 1 april 2010 och försatts i likvidation som avslutades den 17 augusti 2010.

Två frågor:

1. Kan ett bolag som sedan länge avslutat sina aktiviteter vara motpart i en svensk rättsprocess?
2. Om uppgiften är korrekt, varför har detta inte meddelats Svea Hovrätt och motparten? Har Acer Inc., Taiwan godkänt att det numera likviderade Gateway Europe B.V. driver i rättsprocess i Sverige eller vem är det som är ansvarig?

Fotnot till anförandet:

Pacer är en förkortning av det amerikanska Public Access to Court Electronic Records som ger auktoriserade personer access till amerikanska domstolsdokument. Eftersom den amerikanska domstolen sekretessbelagt stora delar av bevis och dokument har jag valt att enbart citera dokument som jag fått

i elektronisk form av en undersökande journalist på ett välkänt TV bolag för att därigenom undvika att jag röjer av domstolen sekretessbelagd information.

Taggar

2010, 2010-tal, Man, Rättsliga tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/hakan-lans-tal-i-svea-hovratt>